

Ama Kong Mapagmahal

O ama kong mapagmahal,
sabi mo'y huwag maglaro sa labas
Manatili lamang sa loob nitong tahanan,
Kung naiinip ay gumawa ng gawaing bahay

Hugasan ang mga kubyertong walang buhay sa tauban,
Mga plato't kawaling walang amoy ng sebo,
Kutsara't tinidor na walang bahid ng nanigas na ulam mula kahapon
At kalderong walang nanikit na kaning tutong.

O ama kong mapagmahal,
ginagarote na kami ng kalam ng sikmura sa hawla
Sa pagsugal ng aking mga kapatid sa lansangan
nakipagpatintero sila sa sakit at kamatayan
Ngunit imbes na pakinggan
sila'y walang awang pinagmalupitan!

Nakita ko kung paano sila inaway
ng mga paborito mong nakabatutang panganay
Kung paano sila tinulak, pinaghahahampas at sinisisi,
Ikinulong sa bahay na walang mesa't upuan.

O ama kong mapagmahal,

Nasaan ka na?

Namamatay na ang aking mga kapatid

Sa gutom at sa karahasan!

Carl Fernando

Abril 02, 2020

